

SIAULIŲ PEDAGOGINIO INSTITUTO SAVAITRAŠTIS

NAUJIENOS ◆ ĮVYKIAI ◆ FAKTAI

Per praėjusius mokslo metus Institutą dėl įvairių priežasčių paliko 22 dėstytojai, iš jų 3 mokslų kandidatai (N. Judinas, J. Tamošaitienė ir G. Skabekytė-Kazlauskienė).

Pedagogikos fakulteto studentuose (IV a.) dar galime sužinoti, kiek studentų mokėsi fakultete... 1990 rugsėjo 1 d., susipažinti su absolventų, gavusių diplomus su pagyrimu... 1990 m., pavardėmis, taip pat su 1990/1991 m. m. žiemos sesijos mokslo pirmūnais. O sako, kad šis fakultetas turi per daug sekretorių. Netiesa, malot, kad jos nespėja. Gal prodekanai kuo nors galėtų padėti!

Lituanistai, vadovavę studentų dialektologinei ir tautosektinei praktikai, irgi turėjo darbo ir naktimis. Pasirodo, kad viešiniai vyrukai, anksčiau atakavę mūsų mergužėles rudenio talkų metu, dabar įprato tai daryti jau ir vasarą.

Visos lietuvių kalbos dalykų (skaitos Filologijos ir Pedagogikos fakultetuose) bus diferencijuotos (vertinamos pažymiu), o Defektologijos fakultete — tik rašybos ir kalbos kultūros.

Lietuvių ir rusų kalbos specialybės studentams paskaitas numatyta skaityti rusiškai. Tik dėst. D. Šakavičiūtė pasiryžusi pirmakursius supažindinti su antiikine literatūra valsybine kalba.

Šiais metais užsienyje lankėsi daugiau kaip 150 Kauno medicinos akademijos studentų ir apie 100 dėstytojų (iki mokslo metų pradžios).

Italijoje viešėjo 20 Vilniaus technikos universiteto studentų ir jaunų dėstytojų. Jie aplankė Veroną, Romą, Boloniją, Florenciją, Milaną, Veneciją ir kt. miestus.

INSTITUTO SENATE

Trečiadienį Senato posėdyje perskaitytas Instituto rektoriaus prof. Vytauto Bendiko pareiškimas atleisti iš rektoriaus pareigų nuo lapkričio 1 d., paleikant dirbti Institute profesorių. Pareiškimas patenkintas (visi senatoriai balsavo „už“). Nuo pirmadienio rektorius išleista atostogų, tad rektoriaus

pareigos patikėtos prorektoriumi Vytautui Bikelui.

Taip pat Senatas nutarė panaikinti nuo spalio 1 d. vieno mokymo reikalų prorektorius etatą. Šias pareigas ėjo doc. A. Kisieliovas. Platus informacija apie Senato posėdį bus skelbiama kitame numeryje.

„Pedagogo“ inf.

JAV lietuvių viešnage

S. m. rugpjūčio mėnesio viduryje Institute lankėsi JAV lietuviai — verslininkas Antanas Mikalajūnas ir IV pasaulio lietuvių sporto žaidynių Lietuvoje dalyvė Darna Pasko-Paškevičienė.

Svečiai susipažino su mūsų Institute, klausėsi vargonų bei chorinio ansamblio koncerto. Po to įvyko pokalbis rektorate. A. Mikalajūnas nori visomis išgalėmis prisidėti prie Lietuvos atgimimo, užtat jis nėra abejingas ir aukštųjų mokyklų ateičiai, gerai suprassdamas, kad jose slypi mūsų Tėvynės perspektyvos. Dar pernai lankydamiis Institute jis pažadėjo konkrečiai paremti mus, o jau šiemet tą pažadą ištesėjo. Į šį susitikimą jis atvyko ne tuščiomis rankomis — Institute padovanojo kompiuterį su lazeriniu printeriu, televizorių

ir 200 JAV dolerių.

Susizavėjusi mūsų Dailės fakulteto studentų darbas, viešnia iš Amerikos paaukokojo 100 dolerių už geriausią plakatą gamtosaugos tematika studentui, kuris laimės konkursą. Ją sąlygas nustatys fakulteto dėstytojai ir artimiausiu metu paskelbs jas „Pedagogo“ savaitraštyje. Na, o viešnia tikisi pati įteikti premiją studentui, nes kitamet, gegužės pabaigoje, ji žada aplankyti Lietuvą.

O mums lieka tik pasidžiaugti mūsų tautiečių kilnumu ir padėkoti jiems už gerus darbus.

Vytautas BIKULČIUS
Mokymo ir auklėjimo reikalų prorektorius

A. KULIKAUSKO nuotrauka: svečiai A. Mikalajūnas ir D. Pasko-Paškevičienė.

„GROK, JAUNIMELII!“

5. m. rugsėjo 20 d. 18 val. Institute aktų salėje ir rugsėjo 21 d. 19 val. Šiaulių parko vasaros estradoje įvyks Pabaltijo studentų liaudies muzikos ansamblių ir kapelių šventė „GROK, JAUNIMELII!“

Dalyvauja: VU liaudies kapela „Jaunimėlis“, Tartu universiteto ansamblis „Lakstigal“, Rygos universiteto ansamblis „Dandari“, KMA ir LŽOA liaudies muzikos kapelos bei ŠPI liaudies muzikos ansamblis „Saulė“.

Bilietai parduodami nuo rugsėjo 17 d. c. r. fojė bei studentų kultūros klube (321 k.).

KŪRINYS MUZIKOS PAMOKOJE

Daug kalbama apie apgallėtiną muzikos mokymo bendrojo lavinimo mokykloje padėtį, neseniai Senato posėdyje buvo apsvarstytas muzikinis pradinų klasių mokytojo specialybės studentų rengimas, kur taip pat konstatuota tragiška padėtis. Prof. E. Balčyčio aiškinimu, pagal dabartinės metodikos reikalavimus net baigusį vaikų muzikos mokyklą, dainavusį „Pavasario“ chore studentė nesugeba tinkamai vesti pradinų klasių muzikos pamokas — trūksta dalykinų žinių bei įgūdžių? Manome, kad trūkumų esama ne tik rengiant būsimus mokytojus, bet ir dabartinėje mokyklinėje metodikoje, į kurią orientuojamas studentų mokymas. Panaši padėtis, nepaisant pedagogų, tyrinėtojų pastangų, egzistuoja jau daug metų. Manome, kad aptariama padėtis susiklostė ne dėl pastangų ar iniciatyvos stokos, o dėl primityvios mokymo orientacijos. Todėl siūlome kitokią tiek studentų rengimo, tiek ir muzikos mokymo mokykloje orientaciją.

Pamokoje vaikus supažindiname su muzikiniu raštu, mokome jį skaityti, solfedžuoti, laviname dainavimo įgūdžius ir pan. Ar būtent to reikia sprendžiant muzikinio ugdymo uždavinius? Jeigu panašios žinios ir veikla panaudojama konkrečioms kūriniais, apskritai muzikai, kaip menul pažinti, o per ją ir dvasinėms vertybėms perteikti, mokymas asmenybės ugdymo požiūriu tampa prasmingas. Tačiau

panašiu atveju mokymas lyg ir susilieja su kūrinio pažinimo procesu. Kadangi šis procesas turiningesnis, todėl būtent jo, o ne aukščiau minėtų įgūdžių lavinimo tikslai turėtų lemti mokymo organizavimą.

Susipažįstant su kūrinio suvokiamas turinys, pasisavinamos jame užfiksuotos meninės bei dvasinės vertybės. Tokiu atveju kūrinio pažinimas tam-

pa prielaida auklėjimui. Tačiau pastarasis apima ne tik pažinimą, bet ir vertinimą: turinį, juo perteikiamas idėjas ar arba priimu, arba atmetu. Kitokių atveju jos man lieka nereikšmingos ir mažesnes neveikia. Tai savitas proceso momentas, be kurio neįmanomas auklėjamasis poveikis. Kartu tai savotiškai pratęsia kūrinio pažinimą, gilina jo poveikį vaiko asmenybei.

Kūrinio pažinimas neapsiriboja tik jo turinio suvokimu. Remdamasis sava muzikine patirtimi, aš vertinu ir tai, ar patinka man melodija, struktūra ir pan. Kitaip tariant, aš vertinu ir muzikinį kūrinio tekstą. Man prasmingos, jau anksčiau pajautos ir išgyventos intonacijos, aptinkamos kūrinyje, skatina grįžti prie jo, vėl paklausti, padainuoti, prisiminti. Be to, ir jo turinys man suprantamiausias, jau kažkiek įprastai užfiksuotas būtent šiuo muzikiniu tekstu. Esant atitinkamai dvasinei būsenai aš ir grįžtu prie atitinkamo turinio kūrinio, įjį perteikiančių intonacijų. Todėl aš jį paklausau, pagroju, padainuoju ar pan. Tačiau šis procesas yra jau ne tik kūrinio reprodukovimas, bet ir savotiškas perkūrimas, naujas įprasminimas, prisitaikant jį prie emocinės sąvijaautos. Tai vienas iš saviraiškos būdų, išorinis savo dvasinės būsenos materializavimas kūrinio. Vadinasi, ir tai pratęsia kūrinio pažinimą, susieja jį tiesiogiai su asmenybės ugdymu. Kartu ir šiems įgūdžiams pamokoje taip pat reikėtų skirti specialaus dėmesio.

Minėto kūrinio pažinimo sferos, derinamos tarpusavyje, tampa asmenybės ugdymo sudėtinėmis dalimis ir muzikos pamokoje. Mokymo procese viena ar kita iš šių dalių tam tikrais momentais gali dominuoti. Vadinasi, į tai galėtų būti orientuotos ir struktūrinės pamokos dalys vietoj dabartinės metodikos rekomenduojamų siauriems atlikimo įgūdžiams lavinti skirtų dalių — grojimo, dainavimo, solfedžiavimo ir pan. Tie-

siogiai asmenybei ugdyti orientuotas procesas padėtų išvengti dabar praktikoje ir vadovėliuose neretai pasitaikančių formalių, turinio suvokimo uždymo požiūriu neprasmingų uždavimų. Schemiškai aptariamas procesas atrodytų taip:

Schemoje pažinimas išskirtas, nes vietoje muzikinio kūrinio gali būti kitos meno rūšies kūrinys, tačiau proceso orientacija nuo to nesikeičia. Taip pat pažymėtina, kad ji lemia atitinkamų mokymo metodų parinkimą, perteikiamų žinių pobūdį, požiūrį į muziką, būtent kaip meną — savitą asmenybės būties sferą.

Tiesa, norint pedagoginiu požiūriu ugdymo muzikos pamokoje procesą paanalizuoti išsamiau, reikėtų skirti tokias dalis: pažintis — sąveika — raiška. Jos, suprantama, apima ir minėtas pažinimo, auklėjimo bei saviraiškos sąvokas. Tačiau schemoje procesą norėta parodyti, remiantis praktikoje plačiau vartojamomis savokomis.

Parodytoji proceso orientacija ypač aktuali dabartiniu mokyklos pertvarkymo laikotarpiu, kreipiant pedagogų mąstymą integruoto mokymo linkme. Todėl norėtųsi sužinoti, kaip šią idėją vertina kolegos, tarp jų ir tie muzikos pedagogai, vadovėlių autoriai, kurie tebereikia lavinimo postulatais grįstą poziciją.

Doc. Jonas KIEVIŠAS
Estetinio auklėjimo
katedra

Z. RIPINSKIO nuotr.

AKTUALUS INTERVIU

Apie stipendijas ir vagnoriukus

Informaciją apie stipendijas ir bendruosius talonus maloniai sutiko pateikti skaitlytojams Instituto vyr. buhalterė Ona Ginelevičienė.

— Kiek studentų gaus stipendijas ir kokio dydžio?

— Kaip ir anksčiau, stipendijas gaus 74 proc. studentų. I—IV kursų studentų stipendija nuo liepos 1 d. lygi 227 rub. 50 kap., t. y. 50 rub. + 55 rub. (soc. stipendija) + 85 rub. (kompensacija) + 37 rub. 50 kap. (maistpinigiai — po 1,5 rub. kasdien, išskyrus sekmadienius). I—IV kursų defektologai ir kitų fakul-

tetų diplomantai gaus 5 rub. daugiau, o defektologai diplomantai — 10 rub. daugiau. Dalis studentų gaus padidintas (25 ar 50 proc.) stipendijas (procentai skaičiuojami nuo 50 rub. stipendijos). Taigi didžiausia stipendija bus lygi 267 rub. 50 kap. Personalinių stipendijų tikriausiai bus atsisakyta, nes anot vieno dekanų, labai sunku iš labai gerų studentų išrinkti geriausius.

Pažangūs studentai, kuriems nepaskirta ši semestra stipendija, gaus 84 rub. socialinę pašalpą. Tie, kurie gauna stipendiją ar bent socialinę pašalpą, gaus ir bendrųjų ta-

lonų (vagnoriukų) — 30 proc. nuo stipendijos dydžio (be maistpinigių).

— Kada bus mokamos naujos stipendijos ir išduodami bendrieji talonai?

— Rugsėjo 23 d. turėtų pasiminti stipendijas ir bendruosius talonus Dailės, Filologijos bei Fizikos ir matematikos fakultetų studentai, o rugsėjo 24—27 d. — Pedagogikos ir Defektologijos fakultetų studentai. Stipendijos bus mokamos už liepos, rugpjūčio ir rugsėjo mėnesius, o bendrieji talonai bus išduodami už du mėnesius.

Užrašė

A. MALAKAUSKAS

«Šiandien» ir nepilnavertiškumo kompleksas

1. TIK EINANTIS ATEINA

Senovės romėnai sakė „Carpe diem“ („Naudokis šia diena“ arba „Nepraleisk vellui dienos“). Vienas mokslininkas šią išmintį materializavo taip: ant savo rašomojo stalo laikė akmenį, kuriame buvo išgraviruotas vienintelis žodis „Šiandien“.

Kai viefoj „Šiandien“, „Dabar“, „Nedelsiant“ sakome „Rytoj“, „Poryt“, „Po kito posėdžio“, ar „Kitais metais“, tai demonstruojame ne tiek profingą atsargumą, kiek proto ir konkrečių veiksmų vangumą, kuris reiškiasi šiais požymiais: a) baimė rizikuoti ir pirmiems spręsti (A. Čechovo Belikovo sindromas); b) nesugebėjimu greitai numatyti naujos idėjos perspektyvumą; c) tingumu ir iniciatyvos stoka. Išgarbinta nuostata „Septynis kartus išmatuok, o aštuntą kartą kirpk“ — ne tiek išmintis, kiek patogi dangstis lėtapėdžiams. Aš ne prieš pamatuotą riziką, bet ir metavimams turėtų būti profingas saikas. Kitaip mes visą laiką liksime pamėgdžiotojais. Štai keletas pavyzdžių. Šių metų „Pedagogė“ (Nr. 2 ir Nr. 3) buvo spausdinamas dviejų dalių straipsnis „Mokytojas — magistras! Nuo kada?“. Apdairi redakcija rubrikoje įrašė „Diskusija“. Ir ką Jūs manote, atsirado diskutuotojų? Tik viena vienintelė pozici-

ja „Prieš įgyvendinant idėjas — gerai pagalvoti“. Gerb. oponentas iš esmės atmetė šią idėją. Kas gerai skaitė, tas nesunkiai galėjo padaryti išvadą: bakalaurams ar magistrams nei „Šiandien“, nei „Rytoj“. Kaip kirviu kirsta. Vertinu oponento kritišką protą ir jo kai kada pagrįstą atsargumą, tik nesuprantu, kaip galima kurti atmetant. Neigimas ir išmintis vienas kitą šalinantys dalykai (dažnai). Tik siūlant, bandant, keliantis ir klumpant judama. Tik einantis ateina.

2. MUS APLENKEI BET KALTI TAI MESI

Tolesnė šio straipsnio „kelionė“ buvo tokia: į Kultūros ir švietimo ministeriją, į Vilniaus pedagoginį institutą. Belsta visur, kur dar galima. Gauti atsakymai: „medžiaga studijuojama“. Ir ne be rezultatų. Po pusmečio „Tėvynės šviesoje“ (1991. 07. 05) pasirodė prof. V. Drotvino straipsnis „O gal mokytojai magistras?“, kur konkrečiai rašoma, kaip vilniečiai ketina Pedagoginiame institute teikti absolventams mokslinius laipsnius. Tai puiku. Ir kartu apmaudu. Dabar kviečiami mes š. m. rugsėjo mėn. atvykti į Pedagoginį institutą galutinai dokumentą apibūdinti. Išsaina taip, kad mes patys sau pritariame. O galėjo juk Šiaulių pedagoginis institutas būti šios iniciaty-

vos realizuotojas, jeigu tuomet straipsnio autorių būtų palaikęs rektoratas! Nemanyčiau, kad ir šį kartą numosime ranka. Kaip gi atrodytų — būsimoji Vilniaus pedagogikos akademija išduoda absolventams paprastus, bakaluro ar magistro diplomus, o mes tik senoviškus, t. y. paprastus. Kas gi tuomet stos į mūsų Institutą?

Dabar kai kas sako: „Reikėjo rašyti į „Lietuvos aidą“, tai būtų gal sukrutę. Atleiskite. Mes patys turime sukrusti, o ne siūlyti savo protus kitiems. Aišku, pranašu namuose nebūsi, bet vertėtų kitaip žiūrėti į savų dėstytojų iniciatyvas. Jei bus kaip buvę, mažai kas rešys, mažai kas siūlys. Ar per daug mes furime maištautojų!

Ir dar vienas provincialaus nepilnavertiškumo komplekso pavyzdys. Mus vėl aplenkė. Gal jau dvejus ar trejus metus sklendo mūsų Institute idėja apie specializuotos tautinių (gal dalykų apie Lietuvą) disciplinų katedros įkūrimą. Kalbėta, rašyta, bet „Šiandien“ dar nėra. O Kaune be ilgų diskusijų, kai ką nugirdus iš Šiaulių, Vytauto Didžiojo universitete nuo šių metų mokslo pradžios atidaryta Studentų tautinio ugdymo katedra (vedė ją G. Juzevičienė). Kautiečiai padaro „Šiandien“. Nesakau, kad šaukštai po pietų, bet dėl mūsų neleis-

AR ISVENGSIME GEDOS EILIŲ?

Toks pavadinimas Institute suteiktas eilėms, kurios susidaro mokant darbuotojams atlyginimus. Kartais žmonės sugaišta po 2 ar net 3 valandas, norėdami atsiimti savo uždarbį. Tai, aišku, nervina žmones, jie nepatenkinami susiklosčiusia padėtimi. Daug karčių žodžių šia tema buvo pasakyta ir praėjusį penktadienį darbuotojų susirinkime. Todėl Instituto buhalterija, siekdama pagerinti esamą padėtį, prašo, kad nuo spalio mėn. katedrų dėstytojams naujus atlyginimus paimtų iš kasos jų įgaliotas asmuo ir išmokėtų savo katedroje. Tada dėstytojams nereikėtų stovėti eilėje ir galšti brangų laiką.

Tų dėstytojų, kurie norėtų gauti avansą kiekvieno mėnesio 17—19 dienomis, sąrašus katedros įgaliotas asmuo turėtų atnešti į 108 kab. arba atiduoti kasininkei (būtina nurodyti ir pagedaujama sumą, kuri neturi viršyti 50 proc. viso atlyginimo dydžio). Avansą paimtų ir išmokėtų tas pats katedros įgaliotas asmuo.

Na, o šio mėnesio 17—19 d. bus mokama avansu po 300 rub. pedagoginio personalo darbuotojams, o kitiems — po 200 rub. už liepos ir rugpjūčio mėn. Be to, antradienį pradėti išduoti ir vagnoriukai už liepos mėn. Nepamirškite pasiminti tai, kas jums priklauso!

Algirdas

MALAKAUSKAS

fino rigidiškumo, ryžto ir iniciatyvos stoką vėl praradome prioriteta. Dar kartą kviečiu visus — pasimokykime iš japonų idėjų realizavimo meno. Apie tai rašiau „Pedagoginės golgotos keliuose“.

Labai tiktų mums prisiminti šiame kontekste Bibliją. Jėzus sakė: „Juk ne tas išganytas, kuris jam sako: „Viešpatie, Viešpatie!“, o tas, kuris vykdo Jo Tėvo valią“.

Doc. Juozas KAŠYS

(Tęsinys kitame numeryje)

Menas būti draugu, arba įspūdžiai iš stovyklos

Šią vasarą buvę trečiakursiai dirbo vaikų poilsio stovyklose. Kiek buvo klegesio, juoko ir prisiminimų sugrįžus iš jų. Vieni dar kartą važiuos padirbėti, kiti šią praktiką minės kaip siaubingą priveršimą.

Šį kartą norisi pasidalyti savo įspūdžių nuotrupomis iš darbo stovyklos „Vilkas“, kuri buvo įsikūrusi Kauno rajone.

Atvažiavusios sutriko — kauniečių vaikai truputį kitokle negu visi vaikai. Iš tiesų „Kaunas yra Kaunas“... Bet vaikai lieka vaikais — greit su visais radome bendrą kalbą, susidraugavome.

III būrys — svečiai iš Kijevo. Keista lietuviams buvo matyti juos diskotekoje visą laiką šokančius rateliu, bet visi

buvome sužavėti jų darbais, padarytais lankstymo būrelyje: skrybėlaitėmis, povais, aitvarais. O ir valgykloje pastabų jų adresu beveik nebūdavo.

Libiausiai įstrigo atmintin vadovų vakarojimai. Mūsų dauguma buvo bendraamžiai. Tai nuostabus žmonės, ir pašnekesiai apie Dievą, žmones ir gyvenimą, dainos bei čiobrelių arbata puikiai atgaivindavo mus po nelengvos darbo dienos.

Jei myli vaikus, matai kiekviename iš jų žmogų, besivystančią asmenybę, išsiskyrimo akimirka tampa graudi. Savo draugui ar vadovui padovanoji laivelį, kurį taip sunkiai darai, ar atneši miško gešlę — padėką už tai, kad buvai draugu.

Lina KASPERAVICIUTE

STEIKIME JAUNOJO PEDAGOGO FAKULTETĄ

1991 m. vasarą konkursai į daugelį Instituto specialybių gerokai sumažėjo. Be to, stoja vis daugiau prastesnių abiturientų: daug atsilikusių žmonių, nepasirengusių nei studijoms, nei stojamiesiems egzaminams, neišbandžiusių pedagoginės veiklos. Su tokiais studentais sunku dirbti, jie siekia tik formalaus diplomo.

Vadinasi, atranka į Institutą turi būti vienas didžiausių rūpesčių: neparengsime gerų mokytojų iš prastų moksleivių.

Prie geresnio naujo kofingento komplektavimo nemažai prisidėtų Jaunojo pedagogo fakultetas. Jo šaknys glūdi Jaunojo pradinių klasių mokytojų fakultete (JPKMF), kuris gerą penkmetį didelių entuziastų doc. L. Mondeikienės ir v. d. S. Gudelio pastangomis nemažai prisidėjo prie atrankos: kasmet 30–50 šio fakulteto absolventų nedvejodami stoja į PMPM specialybę. Ir daugelis sėkmingai!

1991 m. Matematikos katedra ryžosi eksperimentui: 14 JPKMF ir 10 Utenos „Jaunojo pedagogo“ klubo absolventų, kurie lankė matematikos kursus bei sėkmingai atliko kontrolinius darbus, leista laikyti stojamąjį egzaminą gegužės mėn. Rezultatai įtikina: 21 absolventas išlaikė egzaminą sėkmingai, daugelis — gerai ir labai gerai. Kodėl? Svarbiausia tai, kad šie žmonės jau seniai turėjo aiškų tikslą ir jį siekė konkrečiai, tobulindamiesi pagal sistemingas užduotis. Antra, jie nemažai paragavo pedagoginio darbo, brenė jų svajonės, kurios virto realiais darbais, o tai sustiprino jų siekį įveikti stojamųjų egzaminų sunkumus.

Ypač gražiai darbuojasi Utenos „Jaunojo pedagogo“ klubas, savo kelių rajonų zonoje kiekvieną savaitę rinkdamas būrimuosius pedagogus prasmingai veiklai. Čia jie gauna daug žinių, sudėtingų užduočių, su jais dirba geriausi to krašto pedagogai, VPI (ir šiek tiek SPI) dėstytojai. Klubo vado-

vė T. Giedraitienė iš šios veiklos parengė disertaciją. Labai perspektyvi sritis! Tokie klubai turėtų būti daugelyje rajonų ir miestų.

SPI Jaunojo pedagogo fakultetas galėtų: 1) kasmet lapkričio — balandžio mėnesiais kviesli abiturientus į 5–6 sesijas (geriau šį darbą dirbti 2 metus, 10 sesijų). Sesijų lankytojai gautų pedagogines-psichologines užduotis, kontrolinius darbus. Jie dirbtų savo mokyklose pagal pasirinktą specialybę: vadovaujami tos specialybės mokytojų, be to dar mūsų geriausių studentų, rinktų jų atsiliepimus bei rekomendacijas, padėtų mokytojams tirti klasę, analizuoti jų pamokas, keletą pamokų vesti patys, organizuoti renginius, studijuotų literatūrą, rašytų referatus. Gegužės mėnesį jų darbo rezultatai būtų pedagoginės nuovokos egzaminu, privalomo visų specialybių stojantiejiems, dalimi;

2) koordinuoti stojamųjų egzaminų kursus tose pačiose sesijose, baigiamuosius (ir stojamuosius) egzaminus. Kursai turėtų būti su gimtais ir vertinamais kontroliniais individualiais darbais. Nepavykus kursuose, stojama bendra ivarka;

3) rinkti lėšas dėstytojų atlyginimui už darbą pagal valandinius tarifus;

4) aktyviai propaguoti Respublikoje SPI specialybes ir pedagogo profesiją, tobulinti neformalią atranką.

Senatas galėtų palaikyti ir skatinti Jaunojo pedagogo fakulteto įsteigimą bei jo ir katedrų stojamųjų kursų veiklą, suderinti finansinius aspektus. Fakulteto dekanė labiausiai tiktų doc. Livija Mondeikienė.

Fakultetų dekanatams siūlyčiau dalį iš įstojusių kandidatų sukaupti lėšų skirti JPF veiklai. Labai simboliška: nesėkmingai stojusieji padeda jaunesniems, kad siems panašiai neatsitiktų. Kartu tai gražus ir Instituto gestas: sudaromė sąlygas, mokykitės, ir bus gerai!

Teodoras TAMOŠIONAS

Kaip platinamas „Pedagogas“

Instituto savaitraštis „Pedagogas“ išeina kartą per savaitę, penktadieniais. Tomis dienomis nuo 10 iki 12 val. C. r. 227 kabinete (tel. 3-88-85) katedrų ar kitų padalinių įgalioti atstovai pasima užsiprenumeruotą kiekį egzempliorių ir išdalyja savo kolegoms. Prenumeratoriai už šio semestro

savaitraščius moka po 2 rub.

Studentams „Pedagogas“ yra parduodamas C. r. I aukšte, I r. I aukšte ir III r. I aukšte penktadieniais — antradieniais (kalna — 10 kap.). Nėgavus kurio nors numerio prašom kreiptis į redakciją.

„Pedagogo“ inf.

SUSIPAZINKIME VISI šiais. Tai padaryta, siekiant rugsėjo 10 d. rektoriaus išvengti gaisro, kad nesutaktymu Nr. 264 visuose Indegty elektros instaliacijos stituto bendrabučiuose, mo-laidai ir kąd būtų taupoma kymo patalpose bei kabine elektros energija. Įsakymo tuose griežtai uždrausia nau-vykdymas pavesfas kontrodofis elektriniais virduliais ir liuoti bendrabučių ir rūmų elektriniais šildymo prietai-komendantams.

KVIECIAME I KURSUS

Užsienio kalbų katedra organizuoja anglų ir prancūzų kalbos kursus Instituto dėstytojams, turintiems šių kalbų pagrindus.

Kviečiame iki rugsėjo 20 d. registruotis Užsienio kalbų katedroje.
Katedros vedėjas

ATTAISYMAS

Praėjusiam „Pedagogo“ numeryje išspausdinto straipsnio „Mieli studentai!“ sakinį „Labiau domėkimės ir tuo, ko reikalauja dėstytojas...“ reikėtų skaityti taip: „Labiau domėkimės ir tuo, ko nereikalauja dėstytojas...“ Atsiprašome.

PEDAGOGAS

Redaktorius
A. MALAKAUSKAS

MOSŲ ADRESAS:
235419 Siauliai,
Vytauto 84,
tel.: 3-47-31; 3-88-85.
SL 575

Rinko ir spausdino „Tiltago“ spaustuve, Vasario 16-osios g. 54. Ofsetinė spauda. Tiržas 1000 egz.

Užsak. Nr. 3710.